

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat » 2 »
Los suscriptors del interior reben las obras del
: : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent. 15 cénts.
Los números atrassats son al mateix
: : : : : preu y sense folletí : : : : :

Abelardo Coma

Es un dels noms que més s' han reproduhit en la col·laboració dels setmanaris catalans que 'n diferents èpocas s' han publicat.

Lo gènere còmic es la seva especialitat y sab treurer molt partit de las frasses de sentit doble, per quin motiu en l' istil epigramàtic ha produhit un número extraordinari de composicions.

Ha cultivat ab éxit lo teatro, passant de una trentena los títuls que forman lo catàlech de las sevas obras.

Abelardo Coma te además doble distinció baix l' aspecte artístich, ja qu' es també un bon músich compositor. En aquest rengló ha produhit moltíssim, ja component per alguna de las sevas obras escénicas, ja pera balls, quinas audicions s' han donat en gran número, per quin motiu han sigut varias las partituras que d' aquest autor ha publicat la casa editorial de música Vidal, d' aquesta ciutat.

Y que la fama que 'l seu nom te adquirida, es justa, n' es bona mostra l' haver passat la frontera, per quin motiu en l' any 1888, sigué nominat soci honorari de l' Associació d' autors y compositors de París, per una composició sobre ayres populars espanyols, que doná á conèixer en aquella época.

Per quins sols motius, donchs que no passen las presents ratllas d' esser lleugeras notas, son més que suficients pera honrar ab lo seu retrato las planas d' aquest periòdic. —X.

Teatro Catalá

ENTRE ARMATS Y CONGREGANTS
Ó LA PROFESSÓ PER DINS

Sarsuela en un acte, en vers, lletra de D. Juliá Carcassó, música de D. Francisco Pellicer. Estrenada la nit del 7 del corrent, en lo teatro Jardí Espanyol.

Es un quadro d' assumpto ben pensat, presentat baix un aspecte tan nou, que sorpren y produheix certa estranyesa. Aquesta impressió es sens dubte deguda á veurer á las taulas y en escenas cómicas lo

característich vestuari d'armats y congregants, y molt especialment lo conegut per lo nom de cucurullas.

Deixant apart aixó, que sols ho citém com á incident, la trama está ben portada, com també 'l desenvolupament, quinas situacions son interessants. Los tipos tots están acertadament cassats y son ben sostinguts.

La música compleix be, sobresurtint la marxa á coro ab que comensa l'obra.

Al dia del estreno passá un incident curiós: L'obra estava al acabar, lo públich denotava estar disposat á rebre-la be, quan al baixar lo teló, sense donar temps á que 's manifestés lo fallo general, d'entre 'l públich surtí un xiulet, estrident y ab marcada persistència, que sorprengué á tothom. Succedí ben al contrari de lo que segurament se proposá 'l manifestant, donchs que tal intemperancia serví pera que ab lo doble motiu d'èxit y protesta, lo públich ab compactes aplausos, demanés ab insistència als autors pera tributarlos una ovació.

Després se digué que 'l subjecte que d'un modo tan estrany s'evidenciá, ho feu per haver cregut que 's possaven en ridícul los hàbits que s'han anomenat, no essent tal cosa certa, segons se despren de tot l'assumpció que motiva l'obra.—X.

Recorts de la setmana

Barcelona, la perla del Mediterrá, ha demostrat una vegada més sos nobles sentiments caritatius ab la festa taurina celebrada 'l dia 10 é iniciada per lo «Círculo Ecuestre», ab motiu de recaudar per las desgraciadas familias dels naufrachs del «Reina Regente», de aquells valents que trovaren la mort lluytant contra 'l terrible element.

La corrida de toros ha sigut un gran aconteixement, las classes més distingidas de la societat, s'han dignat assistir al espectacle, sino per afició, pera secundar l'obra de caritat, baix quin aspecte se presentá aquest dia.

Un *sport* que poch á poch va fentse de moda, es la esgrima. Durant la passada setmana 'l senyor Athos de San Malato, que 's troba de pas en la nostra capital, s'ha fet coneixer, donant tres assalts, en los que ha sabut col·locarse entre 'ls millors esgrimistas del dia, y casi podém dir que fora un digne competidor de 'n Pini.

En los tres assalts, en que ha lluhit lo seu art, ha demostrat que te ben merescuda la fama de floretista, agilitat, flexibilitat en la munyeca, vista é intenció, son las qualitats que adornan al senyor San Malato; la funció que 'n honor seu se doná en lo Teatro Principal, fou una solemnitat, un èxit, arribant á entusiasmar al públich, quan competía ab los nostres professors d'esgrima, Bea, Pardini, Aleron, Brugués y altres.

Aquest nou *sport*, qu'era olvidat entre nosaltres, ha pres en poch temps tal increment, que alguns autors dramàtics y periodistas han in-

gresat com á deixebles en alguna de las Academias de la nostra capital.

S'assegura que dintre pochos días, l'«Ateneo Barcelonés» celebrarà una vetllada necrológica ab motiu de la col·locació del retrato del que 'n fou digne president, lo malaguanyat catalanista Joseph Coroleu.

Aquest acte, que honra á dit centro, crech que 'l veuran ab gust tots quants militan en lo camp regionalista.

Els monuments son taulas de pedra, ahont 's veu la historia dels pobles; la galeria de socis il·lustres del nostre Ateneo, ensenya clarament lo grau de cultura d'aquell centro.

L'Exposició de plantas y flors, situada en lo Palau de Bellas Arts, es lo punt de reunió, durant los días de moda, de totas aquellas familias que 's dedican á disfrutar de la vida fugint de las trifolgues de la lluyta per l'existencia.

Los concerts que fins ara s'han donat en lo citat Palau, no 'ls ha escoltat ningú, las familias hi van per esser vistas y passar per gent de gran tó, las nenas per lluhir lo vestit, y 'ls jóvens per veurer si allí hi trovan l'eterna companyona, tot fent redona, ó be al café, passant la tarde enrahonant de modas, d'amichs, de casoris en perspectiva, mentres la Banda Municipal, dirigida pels mestres Rodoreda ó Sadurní, entretenen á la concurrencia ab pessas de tothom conegudas, com *Jehová*, *El Califa de Bagdad*, y altres per l'istil.

En cambi la festival que 's doná diumenge passat per la tarde, á càrrec de l'Associació de Coros de Clavé, se vegé molt concorregut, escoltantse y aplaudintse ab entusiasme totas las composicions.

JOANET G.

La que aymo

A mi no m'agradan—las donas de casa, ni las baronesas—ni las comediantas, ni las modistetas—ni menys las criadas, ni grossas ni primas—ni altas ni baixas, ni vellas ni joves—ni negras ni blancas, ni pobres ni ricas—ni lletjas ni macas, ni... vaija ho confesso—cap dona m'agrada, cap?... mento; sols una—n'hi ha que m'agrada que sempre ab mos somnis—me dona esperança y n'és moreneta—de dolça mirada, de cor lleal y noble—en fi, es una Santa que jo la venero,—que l'aymo ab tot l'ànima, y sento per ella—passió tan sagrada que mon cor daria—per poder besarla!

PERE MALLORQUÍ.

Dignitat mal entesa ⁽¹⁾

IV

Pochs dias després rebia la següent contestació:

Sr. D. Daniel Palmer.

Molt senyor meu: Quan no esperaba carta de vosté n' he rebuda.

M' alegraré que al retorn á Valencia, si es que torna, trobantse de pas per Sagunto, hi fassi una estada tan deliciosa, com va disfrutarla al marxar d' aquí.

No tinc res més que comunicarli.

No 's molesti á escriurer. M' he mudat de casa.

MARIANA MONÉS.

Difícil es pintar lo trastorn que l' anterior lectura causí á Daniel.

—¿Com podré escusarme als ulls de Marianeta, que per lo vist coneix la meua falta? se preguntaba en mitj de la seva desèspcració. —¿Qui ho pot haber contat? Ella, Vicenteta, impossible, una dona no s' alaba d' un fet que implica la propagació de sa humillació y sa deshonra!

Mes jo dech anarhi, encara qu' hem rebutji, la vritat neta, no la sap pas, no; y lograré lo seu perdó, son amor es ma vida.

Dut per tals reflexions, determiná marxar á Valencia.

La casa hont vivia Marianeta estaba deshabitada y cap orientació va treurer de las preguntas fetas als vehins.

Sens ánimo pera averiguar més, va fer cap á la barbería, y allí va deixar-se caurer en un silló, rendit per la emoció dolorosa que 'l tenia abatut.

Era tanta la compassió que inspiraba lo tó de la seva fesomia, que de moment los companys no gosaren á interrompre sa aflicció.

Algun tant reposat y assediad per las preguntas que poch á poch comensaren á dirigirli, va desfogarse, contant com Marianeta habia deixat Valencia.

Una mirada de inteligencia creuhada entre 'ls fadrins y sorpresa per Daniel, li evidenciá que d' allí habia surtit lo cop que deploraba.

—Vosaltres sabeu, per qué ella 'm desprecia y abandona, sigueu franks, que ha passat?

—Ja veurás — li digueren — nosaltres no sabem res de Marianeta, ni com ella ha sabut lo de Sagunto, pero com tota la ciutat ne parla, y ella era noya digna de més consideració, s' ha ofés; ¿no creus que te rahó, Daniel?

—¿Oh, sí! ¿pero com s' ha sabut eixa fatal nova?

—D. Pepe l' ha escampada y tota la ciutat n' ha fet conversa. Se trobá casualment aquell dia á Sagunto, posant á la mateixa fonda.

—¡Malehida Vicenteta!

—Sí, aixó es, llensa la pell, ara qu' has xuclat la taronja.

—¡Calieu! ¡calieu per pietat! Vosaltres no 'n sabeu res, de lo d' aquella nit, cual recort amargará tots los dias de ma existencia!

Sens valor pera averiguar ahont era Marianeta, renunciá á presentarse devant d' ella á fi de recobrar son perdut afecte.

Malalt del cor, retorná Daniel á casa seva, no bastant pera aliviar son desconsol, ni las delicadas atencions de sa mare que 'l volia ah deliri.

La tristesa anava en augment, la missantropia, lo fastidi del mon, lo cansament de viurer, minaba aquella naturalesa avans robusta y se 'l veyá caminar en vers la fossa, essent envá tots los remeys.

Un dia, va visitar-lo á la masía un company d' estudis, que marxaba á Madrid pera cursar lo doctorat.

Lo estat de Daniel va inspirar al amich tanta llástima, que formá lo propósit d' endursel, per si en la agitada vida d' una gran ciutat oblidaba lo desgraciat recort d' un amor impossible.

Lo plan fou tant del agrado del pare de Daniel, qu' entre tots van decidir-lo, y la familia se trasladá esperansada á la capital.

En efecte, la vida de la Cort, la distracció del estudi del doctorat, la concurrencia á la Academia, hont era ja considerat com á un talent, las visitas que tenia y sas relacions qu' es multiplicaban de dia en dia, lograbán de poch en poch lo que no s' hauria conseguit may vivint aïslat entre la rica vegetació de las comarcas valencianas.

.*

Sis anys deprés, viatjant D. Pepe per l' Arge-lia, tingué de retenirse uns dias á Orán.

Passejant la ciutat, en sos arrabals, l' hi cridá l' atenció un establiment de begudas á la valenciana y entrá allí ab la doble intenció de passar l' estona y veurer si trobava algun compatrici.

Una xicota fresca, de bonas carns, ulls grossos y falaguer semblant, s' acostá á la taula.

—¿Vosté vol algo?

D. Pepe va mirarla atentament. Aquella veu despertaba en sa memoria apagats recorts.

—¡Calla...! ¿No ets tu, Vicenteta?

La mestressa (que ho era la interpelada) se fixá á sa vegada en D. Pepe.

—Sí, senyor, y vosté qui és?

—No recordas á D. Pepe, que frecuentaba la horxatería hont tú eras á Valencia, davant per davant de una barbería?

—Ah, sí... — va respondrer — com fa tant de temps ja no 'l coneixia.

—Quan m' alegro de trobarte, aprofitaré la

(1) Comensa al n.º 171.

ocasió pera descarregar ma consciencia... No has sabut res mes de Daniel?

—Nó, ni vull saberne, es un infame.

—¡Mosca! No pensabas lo mateix, quan després d'aguardarlo á l'estació de Sagunto, lo prenia del bras y te l'enduyas á la fonda.

Una estremitut nerviosa sacudí lo robust cos de Vicenteta.

—¿Ell á dit tal cosa?

—No xica, si no l'he vist mes, jo hi era present.

—¿Y vosté va veurer?

—Alló y lo de més enllá, bona mossa, si tenia lo cuarto n.º 7... Per aixó t'he dit que volia descarregar ma consciencia. Perdona, jo debía, escoltar, mirar y callar; pero, qui 'l paheix un menjar tant fort, m'hauria espatllat lo ventrell. Comprends?

Vicenteta atansá una cadira y va sentarse al costat de D. Pepe.

J. BRÚ.

(Acabarà al número vinent.)

Pessigolles

—Se qu'has renyit ab la Julia... ¡tan amor que 't duya y tan bona qu'era!... ¡No sé cóm estás tan tranquil!

—Es que n'he trovat un'altra que te la mateixa cara.

—Escolti, senyor *municipal*. Lo carrer d'en Llástichs?

—Prou, si senyora. Veu? agafe este carrer, tot, tot dretchito, y sortirá á otro carrer que viene así, atravessat; entonces tira por la derecha y á la segunda ó tercera cantonada debe haber otro municipal, y aquél se lo dirá.

—¡¡¡Gracias!!!

—Hont vas, Pere? sembla que no 'm coneixis!

—Hola, nòy; estich que no hi veig de cap ull. ¿Qué no ho sabs? ¡He tret la rifa! tres mil durets me tocan: ja 'n tinch prou!

—Mira, jo tenia un pam d'apuntacions y no m'ha tocat res. ¡Si tinch més pega!

—Jo estich que ni sé 'l que 'm passa!

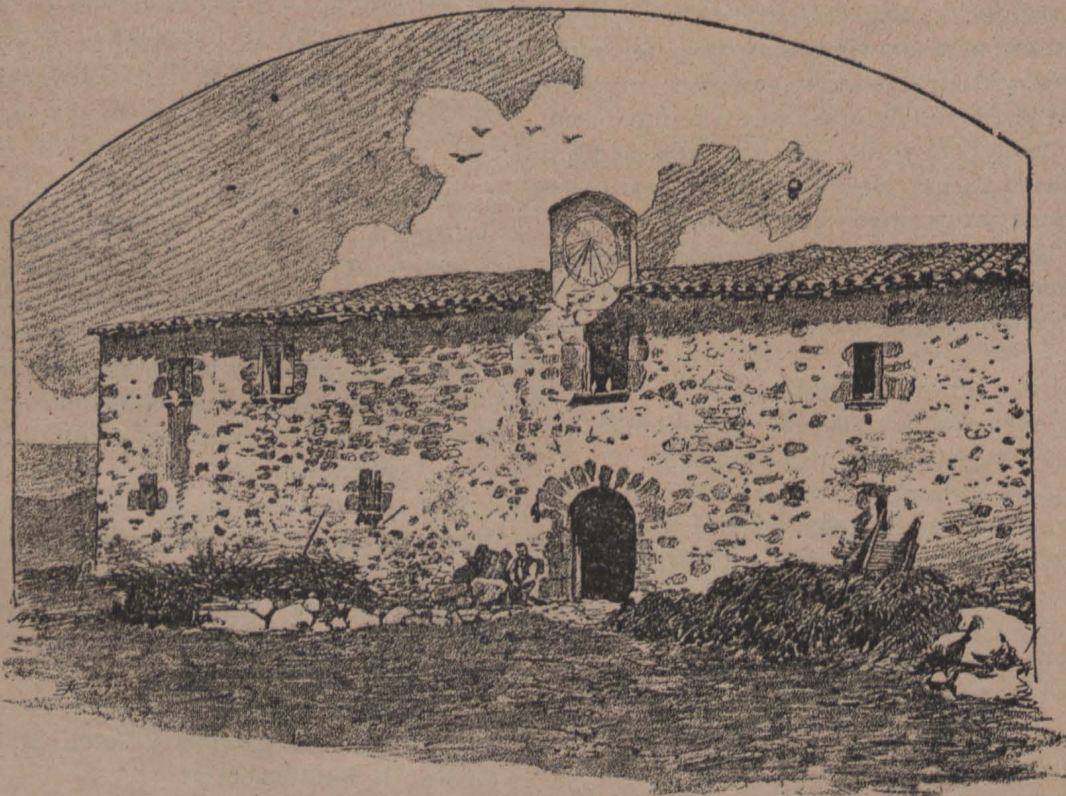
—Ho suposo.

—Me 'n vaig al taller y tiro las eynas enlaire.

—Jo penso fer lo mateix, pero m'hi posaré á sota.

LAMBERT ESCALER.

CATALUNYA HISTÓRICA

GUILLERÍAS. — Casa Serrallonga

XV Petit Concurs

COMPOSICIÓ GUANYADORA DEL PREMI

¡Anacronismel

LEMA: *Lo passat no torna*

Vora la estàtua de Rhamsés, cayguda,
 no sé si á impuls del temps ó per má d' homes,
 dintre un sepulcre de granit y marbre
 ¡he trobat una momia!

Donzella m' ha semblat, y revifantla
 ab un filtre secret d' ardenta forsa,
 ha tornat á solcar sanch per sas venas...
 ¡s' ha animat 'l seu rostre!

L' hi he contat com va 'l món en nostres días
 l' hi he passat tres mil anys, en bella estona,
 y refet ja son còs, de vida plena...
 ¡l' he deixada al món sola!

¡Pobra donzella! No han passat vuyt días
 que ha tornat cap á mí, tota plorosa...
 —Bon agorer, m' ha dit... ¡Jo 'ls teus desitjos
 t' agraheixo en bon' hora!...

¡Mes aquest món, no és 'l mateix... com era!
 ¡Son tant extranys 'ls homes y las donas!
 ¡Tant distints 'ls enginys, dels qu' hi havian
 en mas edats remotas!...

¡Tan falsas las virtuts ó diferentes!
 ¡Tan cambiadas en tot, todas las cosas!...
 que aquest món... ¡no 'l conech!... ¡Jo no hi sé viure!
 ¡Tórnem, donchs, á ma fossa!

Y l' hi he tornada... La donzella egipcia
 ha quedat altre cop, per sempre, closa
 dins del sepulcre de granit y marbre
 que 'l sol del desert torra!

Mes avans de partir, eixa sentència
 hi grabat fundament, demunt la llosa:
 —Lo temps que passa, es una eterna llima
 que tot, tot ho transforma!

¡Pobles y llenguas, monuments y rasses
 abát y crea ab prepotenta forsa!...
 ¡Ilús, qui intenta deturar sa vía!
 ¡Ilús, qui 's pensa que 'l passat retorna!

MARIAN ESCRIU FORTUNY.

Servey de fora

VILANOVA Y GELTRÚ. — La companyia dramática catalana-castellana que dirigeixen los Srs. Tressols y Miquel, de la que forma part la notable primera actriu D.ª Concepció Ferrer, comensá la temporada d'estiu lo dissapte dia primer, en lo Tívoli Vilanoví, havent posat en escena, á més de dramas castellans, las produccions catalanas *Indicis*, *Mala nit* y *Esenyansa superior*, alcansant nutrits aplausos, especialment lo senyor Daroqui.

REUS. — En la Societat «El Porvenir Reusense», diumenge passat s'hi representá la celebrada pessa *Als peus de costé*.

En lo Teatro Fortuny ha debutat ab bon éxit la companyia infantil italiana Lambertini. — S.

SABADELL. — La última obra que la companyia catalana ha posat en escena ha sigut lo drama *La bojeria*, que agradá moltíssim. — Ll.

TARRASSA. — Lo dissapte, dia primer del corrent, inaugurarà la temporada en lo teatro del Retiro, la companyia del Romea d'aqueixa.

Se representaren *Tenorios* y *Armas y Lletras* (estreno), y 'ls que creyen qu' anunciand aquestas obras hi hauria un plé, 's tallaren completament. Lo teatro semblava 'l desert de Sahara.

En los dias de Pasqua, la mateixa companyia nos doná *Las modas*, *Cofis y mofis*, *Ditxós ball de máscaras* (estreno que agradá) y *Cosas del oncle*, que 's vegeren regularment concorregudas.

Al dilluns á la tarde, una companyia de sarsuela castellana actuá en lo teatro Principal.

Dissapte passat, en lo Retiro se verificá l'estreno anunciat de *La bojeria*. Satisfet del tot pot quedar lo Sr. Got y Anguera de l'acullida que 'l públich tarrasench dispensá á sa nova obra, ja que li valgué un éxit, com també als artistas qu' interpretaren ab verdader carinyo sos respectius papers. Al finalisar los actes segon y tercer, l'autor y actors, entre unánims aplausos, se vegeren obligats á sortir á las taules.

Diumenge á la tarde va donarse una representació de *Lo primer amor*, y una pessa en substitució de ¡3! que no sé per qué no 's pogué verificar l'estreno.

A l'hora qu' escrich, no puch donar compte del de *La Suripanta*, que tingué lloch dimecres passat, quina obra, lo seu original autor ha tingut la mala sombra de permetre, á pesar de lo que tothom ja sab, que s'anunciés en los cartells com á original. Dissapte en parlaré. — Ll.

MANRESA. — L'Associació dels coros de Clavé, doná en la tarde de lo passat diumenge, dia 9, un gran festival en lo Teatro Conservatori. Hi prengueren part las societats corals «La Unió Manresana», «La Joven-tut», «Unió Calafinense», «Mútuo Apoyo» y «La Joven-tut Olesana», de Manresa, Monistrol, Calaf, Colonia Sedó y Olesa, dirigint la massa coral D. Eleuteri Avenia y la banda D. Sandali Salvador.

Cantaren las populars y aplaudidas pessas del immortal Clavé, *Gloria á España*, *Las Flors de Maig*, *Los Pescadors*, *La Maquinista*, *Las galas del Cinca*, *Los nets dels Almogàvers*, y n'estrenaren una de son director artístich D. Joan Goula (pare), resultant totas á gust del numerós públich que no 's cansava d'aplaudir á sos executants.

En la nit de lo propi dia y en lo mateix teatro, doná una variada funció la companyia que dirigeix lo reputat primer actor Sr. Parreño, la que finalisá ab la graciosa humorada en un acte *Fregoli-Llano*, en quin desmenyo hi obtingué una ovació de la concurrencia que omplia lo teatro, l'actor Sr. Llano, per lo bé que representá los set distints tipos de la dita imitació.

Lo dissapte, dia 2, se doná en la «Cerveseria Catalana» la primera representació de la xistosa pessa *Cap geperut se ven lo gep*, molt ben desmenyada per la senyoreta Lozano, senyoras de Molina, Puigcerver, y los senyors Massana, Tello y Claramunt.

Acaban de dirme que pel dissapte, 14 del corrent, n'estant ensaijant una del popular y festiu escriptor C. Gumá.

En la «Cerveseria Suissa» seguix actuanthi la companyia de sarsuela que dirigeixen los senyors Esplugas y Llorente. — I. T. y T.

GRANOLLERS. — Dissapte nit y diumenge tarde y nit se vegé lo teatro de «La Unión Liberal» concorregut en extrem ab motiu de funcionar en dit coliseu la notable companyia infantil de sarsuela, que baix la batuta del mestre Bosch posaren en escena sarsuelas castellanas de aplaudits autors.

Orquesta, trajes y decorat, tot estava á la altura que requereixen las obras posadas en escena.

Las nenas Rodríguez, Fernández, Mateus y los nens Fernández, Peguero, Latorre y Mateus foren los héroes en la execució de totas las sarsuelas. Los coros inmillorables, veyentse obligats á repetir alguns números.

Un aplauso al mestre Bosch per la bona direcció y per lo gran éxit lograt ab las referidas funcions. — C.

¡Malvinatje la corneta!

Malvinatje la corneta
que tan prest me fa llevar.
Malvinatje la corneta
que mon somni ve á trencar.

—
Somniava, hermosa mía,
que 'ns haviam ja casat,
cuan lo só de la corneta
de moment m'ha despertat.

—
Somniava que 'ls parénts
ens davan la bona nit,
cuan lo só de la corneta
á llevarme prest m'ha dit.

—
Somniava que 'n l'arcoba
ja 'ns estavam despullant,
cuan lo só de la corneta
llevat prest m'ha dit tocant.

—
Somniava que 'n lo llit
ens haviam ja fícat
cuan lo só de la corneta
de moment m'ha despertat.

—
Somniava... en aqueix moment
la corneta va tocar
y el sargento de semana
digué cridant: «A formar».

J. FRANQUESA.

Novas

Acaba avuy la publicació del drama *Mestre Jan ó la honra del trevall*, que ha sigut repartit ab la rapidés que prometerem.

Afanyosos de donar las millors obras clásicas de nostre teatro catalá, alternadas ab las més modernas que ab éxit extraordinari se vagin estrenant, corresponent aixís al favor creixent que se 'ns dispensa, tenim la satisfacció d'anunciar que 'n lo número vinent comensará la preciosa obreta en un acte, primer éxit extraordinari de la present temporada d'estiu en lo teatro Jardí Espanyol, titulada *Lo somni de la Ignocencia*, lletra de D. Conrat Colomer y música de D. Urbano Fando, obra que s'está representant á diari ab colossal aplauso.

Se publicará ab dos números.

Seguirá després *Home á l'aygua*, éxit últim verdader de la finida temporada del Teatro Romea, y á continuació seguirá la sempre celebrada, *Las tres alegrías*, de D. Joseph M. Arnau.

Ab lo títul de *Lliroya*, ha publicat un quadern de primeras poesías lo jove poeta Anton Busquets y Punset, quina firma es ben coneguda de nostres lectors.

Dit quadern conté deu composicions, totas ellas inspiradas é impregnadas de verdadera poesia, revelant las notables condicions que 'l senyor Busquets posseheix pera 'l cultiu de las bellas lletres.

Lliroya se ven al preu de un ral, en aquesta Administració.

Ha sigut ben rebuda en lo Teatro Granvía, la sarsuela *Las Traviatas*, lletra de Lluís Millá y música del mestre Lleó.

Dissapte comensá en l'Eldorado la série de funcions anunciadas per la companyia de D. Anton Vico.

Fins ara la concurrencia ha sigut molt escassa, y la execució de las obras no ha passat de mitjana.

Preveyém una campanya poch fructuosa havent de lluytar ab las numerosas novetats que actualment se ofereixen en los demés teatros d'aquesta ciutat.

La nova sarsuela *Mujer y reina*, estrenada dijous de la setmana pasada en lo Teatro Tivoli, llibre arreglat de Pina y Domínguez y música del mestre Chapí, ha proporcionat durant aquets días grans entradas al popular teatro.

L'obra no ha sigut rebuda ab l'entussiasme que 's feya esperar per lo molt que d'ella s'havia parlat, assegurantnos, quan va estrenarse á Madrid, que 's tractava d'un plat de primera. La opinió general ha sigut de que distaba molt de mereixer tal calificatiu.

Lo llibre te en sí poch atractiu, escassés de xistes y 'l teixit de situacions es tan poch entretingut que li donan un conjunt molt ensopit. La música s'hi agermana, conservantse á la mateixa altura, d'escás relleu, de tan en tan sembla descobrirshi un algo, pero desseguit se recorda esser una variant d'alguna altra composició del mateix mestre.

En quant á la presentació escénica, exuberant com de costum en aquella empresa, pero fluixament secundada en lo que 's refereix á las decoracions de l'obra

present. En ellas no hi ha lo gust á que se 'ns te acostumat. Son de gran falsetat en las perspectivas com en las *aplicacions*. Alguna de las tals decoracions, com per exemple lo teló del quadro vuité, está á l'altura d'un teatro de titellas.

La execució ha sigut molt esmerada, trayentsen tot lo partit possible.

Segurament se posará aviat alguna de las altres obras novas anunciadas, en que la empresa trovi la recompensa de que 's mereixedora, per son afany en cumplir al públich.

En la última funció que 's doná en lo «Círcol de dependents de Ferrateria y Quincalla», se posá en escena la bonica comedia *Un pollastre aixelat*, quin desempenyo sigué molt ajustat.

Diumenge passat, en la «Societat Niu Guerrer», se doná una funció extraordinaria á benefici del celebrat autor D. Conrat Roure y del artista D. Joan Pruna.

Se posá en escena lo bonich espectacle *Roda al mon y torna al Born*, en la que s'aplaudí extraordinariament lo llibre original del primer de dits senyors, y las preciosas decoracions executadas pel segon.

També sigué molt aplaudida la música original del mestre Comella.

Los beneficiats foren obsequiats ab gran número de importants regalos.

Acabá la funció ab la representació de la parodia *La Marmota*, quin desempenyo, al igual que la del anterior, sigué molt cuydat.

La companyia catalana que actúa á Sabadell, ha donat últimament una representació de la nova comedia del senyor Reig, *L'home á l'aygua*, havent sigut rebuda ab gran aplauso.

Al Circo Ecuestre, ha continuat essent l'atractiu dominant de las funcions lo capitá Martín. La distinció es merescuda, ja que no s'havia vist punteria superior á la d'aquest notable tirador.

Un comerciant d'autógrafos de Dresde, ha comprat per 12,000 franchs la partitura original del *Tanhäuser*, del mestre Wagner.

La Direcció del teatro de la Comedia, de París, no poguent conseguir que las senyoras se treguin los colossals sombreros ab que privan la vista dels concurrents á las butacas, ha pres l'acort de no deixar entrar á las que ab tal adorno se presentin, retornántlosli lo preu de la localitat.

Cul de sach

A casa d'un fabricant de ratllas curtas, se presenta un minyó sollicitant una missiva pera la seva xicota:

—Veurá, m'agradaria que no estigués malament, pero que semblés fet meu...

—Hi farém lo que 's puga.

—¿Y que me 'n farà pagar gaire?

—Segons. ¿De quina mida 'l vol?

—Ja veurá... Qu'estiga be... que fassi aixís, com á cosa d'un pam.

X.

ARTISTAS CÓMICAS

CONCHA MARTÍNEZ

JOAQUINA PINO

MARÍA GONZÁLEZ

Preguntas y respuestas

Baix aquest epígrafe, publicarem cada setmana las tres preguntas de cert interés que 'ns sian proposadas per nostres favoreixedors, y al cap de dos números publicarem las respuestas més acertadas que s' hagin rebut.

Pera no deixar res sense reposta, venen obligats á donarla per endevant los qu' envihin alguna pregunta.

Número 10. — ¿Quín es lo fruit més petit que hi ha?—
S. MAURI.

Número 11. — ¿De qué prové la trassa que 'ls gats tenen de caurer sens ferse mal?

Número 12. — ¿Quinas son las monedas d' or y plata més grans en circulació?

Las respuestas d' aquestas tres preguntas anirán insertadas d' aquí dos números.

RESPOSTAS

Número 4. — Las moscas poden caminar perfectament per superficies lllisas perque l' extrem de sas potas forman com una ventosa, que 's buida, á voluntat del animal.

Número 5. — Los arbres resinosos, pins y altres.

Número 6. — Aquesta costum prové de que 'ls ferro-carrils, construhits á imitació dels d' Inglaterra, varen adoptar desde 'l principi la moda inglesa. En aquell país, cotxes, cavalls y gent, sens excepció, van per l' esquerra.

Han enviat solucions acertadas y poden recullir lo premi ofert, los senyors Agustí Rivellas, Pere Ibern y Jaume Angli.

Epígrama

Van dar garrot á 'n Climent
per un crim comés á Rosas,
y, veyeu que son las cosas,
van veure qu' era innocent
després que varen matarlo,
puig que 's descubri l' autor...
pro tingué un bon defensor,
y á aquest varen indultarlo.

JOAN RIBAS PUIGVERT.

Enigmas

Xarada

Es una cosa mon *hu*
que tens tú—es segú.
De cartas l' *invers segon*
que 's un nom—sab tothom.
Y que 's article mon *tres*
sabut es—pro *invers*.
Y un nom de dona ben clar
ab *dos quart*—pots formar.
Y la *total* deseguit
pots tenir—en lo llit.

P. ROVELLAT.

Las solucions en lo próxim número

Correspondencia

Mariano Carreras: mil gracias per sos oferiments.—
Agustí Llovera: es poch entretingut. — Ignasi Sels:
anirà una.—Joseph Fi Durbán: es fluixet. — Francesch
Torres: anirà.—Sisquet del full: també.—A. Busquets:
está be y gracias de tot.—Manuel Pagés: va be pero 'l
perjudican algunas incorreccions d' estil. — Francesch
Comas: va be.—Noy Gori: aquest *com ça* li agrada molt
y cregui que no va gens be.—Salvador Borrut Solé:
surtirà.—Joan Umbert: igualment.—F. Mario: també.—
Assumpta de Vallors: lo mateix li dich. — Joan Ribas
Carreras: las duas, aquest estil va bé. — J. Sabater B.:
está ben escrit pero hi escaseixa la novetat. — Ignasi
Torruella: veurém si 's trovan.—Ramon Lleí: vosté pot
ferho millor.—Jaume Torriba: vosté no 'n sabrà may.—
Agustí Ribellas: es massa llarch.—Ventura Cortils: fas-
si altre cosa.—Jaumet Torsal: ho estudiarem.

Lo demés no va.

AVIS. — Tots los senyors que vulguin enquadernar lo drama *Mestre Jan ó l' honra del trevall*, poden passar á verificar lo cambi baix las condicions de costum. — Preu 15 céntims.

Tipografia LA ACADÉMICA, Ronda de la Universitat, 6.—Barcelona